

Банко юнакъ

(Народна пѣсень).

Седналъ Банко да вечеря, —
 Като Банко вечеряше,
 Подъ мустакъ се подсмиваше,
 Съгледа го стара майка,
 Па му тихо проговаря:
 — Ей та тебе, сине Банко,
 Що ли ми се ти подсмивашъ —
 Дали мене на старостѣта,
 Или нѣщо въ гостѣа найде?
 Отговаря юнакъ Банко;
 — Ой та тебе, стара майко,
 Нито нѣщо въ гостѣа найдохъ
 Ни на старостъ ти се смѣя —
 Старъ и азъ ще остарѣя,
 Се присмивамъ, се подсмивамъ,
 Че ми нѣщо на умъ дойде...
 Кога яздѣхъ Шарка коня,
 И си носѣхъ чудно рухо,
 Чудно рухо вълчетина,
 Вълчетина, мечетина,
 Та подплашихъ тумба турци,
 Тумба турци, тумба гърци,
 Та юрнаха бѣгъ да бѣгатъ.
 Наскачаха у Дунава,
 Чалмитѣ имъ изплуваха
 Като гжски по герена.

